

**UCHWAŁA NR XXXIII/246/2014
RADY GMINY W TRZEBIECHOWIE**

z dnia 5 listopada 2014 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Trzebiechów

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. 2013 r., poz. 594, zm. poz. 645 i 1318 oraz z 2014 r. poz. 379 i 1072.) i art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. 2013 r., poz. 267, zm. z 2014 r. poz. 183.) uchwala się, co następuje:

§ 1. 1. Rada Gminy w Trzebiechowie po zapoznaniu się z protokołem Komisji Rewizyjnej Rady Gminy w przedmiocie analizy zarzutów skargi Pana J. Ł. z dnia 14 października 2014r. na działalność Wójta Gminy Trzebiechów oraz po rozpatrzeniu skargi, uznaje skargę za bezzasadną.

2. Stwierdza się, że skarga Pana J. Ł. z dnia 14 października 2014r. nie wnosi nic nowego do spraw rozpatrywanych przez Radę Gminy w Trzebiechowie:

- 1) uchwałą Rady Gminy w Trzebiechowie Nr 161/XXXI/06 z dnia 27 września 2006 r. w sprawie skargi Pana J.Ł. na działanie Wójta Gminy na skutek skargi z dnia 24.04.2006r.
- 2) uchwałą Rady Gminy w Trzebiechowie Nr V/42/2011 z dnia 22 kwietnia 2011 r. w sprawie skargi Pana J. Ł. na działanie Wójta Gminy i Przewodniczącego Rady Gminy na skutek skargi ww. z dnia 7 kwietnia 2011r.

§ 2. Treść odpowiedzi na skargę stanowi uzasadnienie do niniejszej uchwały.

§ 3. Uchwała wchodzi z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Krzysztof Okińczyc

Uzasadnienie

W dniu 14 października 2014 roku Pan J. Ł. skierował skargę do Przewodniczącego Rady Gminy wnosząc o rozpatrzenie wielu nieprawidłowości popełnionych przez Wójta Gminy Trzebiechów w sprawie bezpodstawnie przeprowadzonej egzekucji na niekorzyść skarżącego, której efektem- według skarżącego- jest doprowadzenie do szkody na jego rzecz.

Stosownie do postanowień § 93 ust.3 pkt 1 Statutu Gminy Trzebiechów, Przewodniczący Rady skierował przedmiotową skargę do analizy Komisji Rewizyjnej Rady Gminy w Trzebiechowie. Komisja Rewizyjna dokonała analizy stanu faktycznego sprawy w oparciu o dokumenty zebrane w toku rozpatrywania wcześniejszych skarg Pana J.Ł. a także skargę z dnia 14 października 2014r. Komisja uznała skargę za bezzasadną.

Rada Gminy dokonała następujących ustaleń:

Wnioskiem z dnia 20.11.2001 Pan J. Ł. zwrócił się z prośbą o umorzenie różnicy w podatku rolnym w kwocie 634 zł za rok 2001. Z uwagi na istniejące zadłużenie, w dniu 25 stycznia 2002r. Przewodniczący Zarządu Gminy zawarł porozumienie z Panem J. Ł. w sprawie przejęcia nieruchomości rolnej w zamian za zadłużenia podatkowe. W związku z niewywiązaniem się przez zainteresowanego z postanowień porozumienia Wójt skierował zaległości podatkowe do egzekucji. W wyniku przeprowadzonych czynności egzekucyjnych Urząd Skarbowy przekazał na konto Gminy w maju 2002 roku wyegzekwowaną zaległość. Wpłacona kwota została zarachowana na zaległości podatkowe, w tym część na zaległości, na które nie wystawiono tytułów wykonawczych (tj. III i IV rata podatku za 2001 rok). W wyniku ostatecznego rozliczenia wpłaconej kwoty, powstała nadpłata w kwocie 1 748,09r.

W dniu 22 lipca 2002 roku Przewodniczący Zarządu Gminy decyzją nr FN 31005-19/01 umorzył Panu J. Ł. część niezapłaconej III raty podatku rolnego za 2001 rok w kwocie 633,77 z przypadającymi odsetkami.

Zgodnie z pismem nr FN 31010-29/02 z dnia 22 lipca 2002r. powstała wcześniej nadpłata w kwocie 1748,09 uległa zwiększeniu w wyniku wydanej decyzji o umorzeniu III raty podatku rolnego za 2001 rok wraz z odsetkami i wyniosła 2 496,96 zł. Powstała nadpłata została zwrócona w dniu 11.09.2002 roku na rzecz skarżącego.

Pan J. Ł. wyczerpał możliwe środki odwoławcze od wydanej decyzji Przewodniczącego Zarządu Gminy jak i organu II instancji. Na skutek wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. z dnia 4 września 2007r. oraz decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego nr SKO-5626/233-P/07 z dnia 4 grudnia 2007r. sprawa została ostatecznie zakończona decyzją Wójta Gminy Trzebiechów nr FN 31103-07/08 z dnia 02.04.2008 roku w sprawie umorzenia postępowania administracyjnego w sprawie o umorzenie części III raty podatku rolnego za rok 2001 Pana J.Ł. jako bezprzedmiotowe z uwagi na nieistnienie zaległości w dniu wydania decyzji objętej wnioskiem o umorzenie.

Rada Gminy w Trzebiechowie dwukrotnie rozpatrywała skargi Pana J.Ł. dotyczące nieprawidłowości w działaniach Wójta Gminy i tak na skargę z dnia 24 kwietnia 2006r. podjęła uchwałę Rady Gminy w Trzebiechowie Nr 161/XXXI/06 z dnia 27 września 2006r. w sprawie skargi Pana J.Ł. na działanie Wójta Gminy. Natomiast na skargę z dnia 7 kwietnia 2011 wyraziła stanowisko uchwałą Rady Gminy w Trzebiechowie Nr V/42/2011 z dnia 22 kwietnia 2011r. w sprawie skargi Pana J. Ł. na działanie Wójta Gminy i Przewodniczącego Rady Gminy. W wskazanych wyżej uchwałach Rada Gminy uznała skargi Pana J.Ł. za bezzasadne, nie potwierdzające naruszeń skutkujących wyrządzeniem szkody na rzecz skarżącego. Przeciwnie w konsekwencji załatwienie sprawy nastąpiło poprzez wyegzekwowanie należności w trybie zgodnym z przepisami ustawy z dnia 17 czerwca 1966r. o postępowaniu administracyjnym w administracji (Dz.U. z 2012r., poz. 1015 z późn. zm.) wobec nie dotrzymania warunków porozumienia z dnia 25.01.2002r., przez skarżącego. Jednakże z korzyścią dla skarżącego, bowiem umorzona kwota należności zaliczona została jako nadpłata i przekazana na rzecz skarżącego w 2002 roku., a ze względu na czasokres postępowania i upływ ponad 5 letniego okresu na skutek różnych pism, odwołań, skarg nie dokonano żadnych korekt w tym zakresie. Zatem ostatecznie działanie Wójta Gminy Trzebiechów, w zakresie skierowania sprawy na drogę postępowania egzekucyjnego w celu wyegzekwowania zaległości nastąpiło w oparciu o przepisy ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Przedłożone do skargi załączniki tj. postanowienie SKO z dnia 11 lipca 2002 roku oraz wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z 4 września 2007r. sygn. akt I SA/Go 26/07 znajdują się w aktach sprawy.

W postanowieniu SKO z 11.07.2002r. wskazano o konieczności zastosowania do sprawy przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Ponadto wskazano, że strony zawarły porozumienie w sprawie spłaty ciężących na Panu J.Ł. zobowiązań podatkowych, a także na obowiązek wydania decyzji w sprawie z wniosku podatnika 20 listopada 2001r. Organ dostosował się do zaleceń SKO i wydał decyzję o umorzeniu części III raty zaległości za 2001r. Natomiast Wojewódzki Sąd Administracyjny we wskazanym wyroku z 04.09.20 uznał, iż wobec wyegzekwowanych należności brak jest przesłanek do umorzenia zobowiązania podatkowego.

Przedłożone przez skarżącego Postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa Prokuratury Rejonowej w Świebodzinie z 28.04.2008 roku sygn.. akt III Ds. 113/08 w żaden sposób nie rozstrzyga merytorycznie sprawy lecz wyłącznie ogranicza się do odmowy wszczęcia śledztwa w sprawie podejrzenia popełnienia przestępstwa przez Wójta Gminy z uwagi na przedawnienie karalności.

Z uwagi na to, że treść skargi z dnia 14 października 2014r. ściśle nawiązuje do stanu faktycznego, zaistniałego w 2001r. i w 2002r., dwukrotnie już będącego przedmiotem rozpatrzenia przez Radę Gminy, oraz nie wnosi nic nowego w przedmiocie sprawy, Rada po zapoznaniu się z protokołem Komisji Rewizyjnej z dnia 28.10.2014r. i po rozpatrzeniu skargi podziela w sprawie dotychczasowe stanowisko wyrażone w wyżej wskazanych uchwałach Rady Gminy i po dokonanej ponownej analizie sprawy uznaje skargę z dnia 14 października 2014r. za bezzasadną.

Stosownie do brzmienia art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013r. poz. 594 z późn. zm.) do wyłącznej kompetencji Rady Gminy należy stanowienie w innych sprawach zastrzeżonych ustawami do kompetencji rady gminy. Natomiast zgodnie z treścią art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U z 2013r., poz 267 z późn zm.) jeśli przepisy szczególne nie określają innych organów właściwych do rozpatrywania skarg, rada gminy jest organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności wójta, burmistrza lub prezydenta miasta i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych.

W związku z powyższym Rada Gminy uznaje skargę za bezzasadną.

POUCZENIE :

Zgodnie z treścią art. 239 § 1 w związku z art. 238 Kodeksu Postępowania Administracyjnego niniejszym informuję, że w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy- bez zawiadamiania skarżącego.